

μπαλαντέρ

μπαλαντέρ, ο, άκλ. ουσ. [<γαλλ. baladeur (= ό,τι περιστρέφεται, περιφέρεται)], ο μπαλαντέρ. **1.** αυτός που κολλάει για συντροφιά σε οποιαδήποτε παρέα: «δε μένει χωρίς παρέα αυτός ο τύπος, γιατί, έτσι όπως είναι μπαλαντέρ, όλο και σε κάποιους θα κολλήσει». **2.** αυτός που αλλάζει συμπεριφορά ανάλογα με τις περιστάσεις ή σύμφωνα με την επιθυμία κάποιου: «μην εμπιστεύεσαι αυτόν τον άνθρωπο, γιατί είναι γνωστός μπαλαντέρ και δεν ξέρεις πότε θα σ' αφήσει ξεκρέμαστο». Από το ότι ο μπαλαντέρ, σε ορισμένα τυχερά παιχνίδια με τράπουλα, είναι φύλλο που αλλάζει θέση και αξία, σύμφωνα με την επιθυμία του παίχτη.

- έχω κρυμμένο μπαλαντέρ, έχω κρυφό στήριγμα, που θα με βοηθήσει τη στιγμή που το χρησιμοποιήσω ή που θα το εκμεταλλευτώ για να νικήσω σε μια αντιπαράθεση με κάποιον: «πρόσεχέ τον, γιατί μου σφύριξαν ότι έχει κρυμμένο μπαλαντέρ και θα στην πάρει τη δουλειά».

- με κάνουν μπαλαντέρ, με αλλάζουν συνεχώς πόστο σε μια επιχείρηση, ανάλογα με τις ανάγκες που παρουσιάζονται: «έχω περάσει απ' όλα τα πόστα του εργοστασίου, γιατί κάθε τόσο με κάνουν μπαλαντέρ». Από το ότι ο μπαλαντέρ ή αλλιώς τζόκερ, σε ορισμένα τυχερά παιχνίδια με τράπουλα, είναι φύλλο που αλλάζει θέση και αξία, σύμφωνα με την επιθυμία του παίχτη.

- με παίζουν μπαλαντέρ, βλ. φρ. με κάνουν μπαλαντέρ.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας